

385

Besluit van 6 juli 1992, houdende Warenwetbesluit elektrotechnische producten

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 januari 1992, VVP/P-U 692599, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Overwegende dat ingevolge het koninklijk besluit van 20 juli 1989 (Stb. 1989, 331) de bij Onze Minister van Economische Zaken berustende verantwoordelijkheid voor de veiligheid en de daarmee verband houdende deugdelijkheid en doelmatigheid van elektrische toestellen en installaties met ingang van 1 november 1989 is overgedragen aan Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Overwegende dat in verband hiermee de op artikel 12 van de Electriciteitswet (Stb. 1938, 523) gebaseerde regelingen betreffende de veiligheid van elektrotechnische producten, waaronder het Elektriciteitsbesluit 1976 (Stb. 1976, 75) dat uitvoering geeft aan richtlijn 73/23/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen (PbEG L 77), tot de eerste verantwoordelijkheid van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zijn gaan behoren;

Overwegende dat genoemde verantwoordelijkheid het wenselijk maakt de desbetreffende regelingen te baseren op de Warenwet (Stb. 1988, 360);

Gelet op de artikelen 4, eerste lid, onderdeel a, 8, onderdeel c, 13 en 14 van de Warenwet en op artikel 12, tweede lid, van de Electriciteitswet;

Gehoord de Adviescommissie Warenwet (advies van 18 september 1991, nr. 14317/(49)5);

De Raad van State gehoord (advies van 25 maart 1992, nr. W13.92.0045);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 9 juni 1992, DGVgz/VVP/P 921195 uitgebracht in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop gebaseerde bepalingen wordt verstaan onder:

a. elektrotechnische produkten

1° produkten bij het gebruik waarvan elektrische energie wordt gebezigd voor zover de nominale spanning waarvoor die produkten zijn vervaardigd, hoger is dan 50 V bij wisselstroom en 75 V bij gelijkstroom en niet meer bedraagt dan 1000 V bij wisselstroom en 1500 V bij gelijkstroom;

2° voorwerpen en materialen welke bestemd zijn om deel uit te maken van, te worden toegepast aan of te worden gebruikt bij metingen aan de onder 1° bedoelde produkten of elektrische installaties voor zover deze installaties zijn vervaardigd voor een nominale spanning welke overeenkomt met het ten aanzien daarvan onder 1° gestelde;

3° elektrische installaties aanwezig in of bestemd voor roerende goederen en voor zover deze installaties zijn vervaardigd voor een nominale spanning welke overeenkomt met het ten aanzien daarvan onder 1° gestelde;

b. richtlijn: de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 19 februari 1973, no. 73/23/EEG, betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (PbEG L 77).

2. In dit besluit en de daarop gebaseerde bepalingen worden onder elektrotechnische produkten tevens verstaan de daartoe als zodanig door Onze Minister, gehoord de Adviescommissie Warenwet, aan te wijzen voorwerpen en materialen welke bestemd zijn om aangesloten te worden op dan wel op enigerlei andere wijze te worden toegepast met betrekking tot de in het eerste lid, onder a, bedoelde elektrotechnische produkten. Deze voorwerpen en materialen behoeven niet te zijn vervaardigd voor een nominale spanning welke overeenkomt met het ten aanzien daarvan in het eerste lid, onder a, 1°, gestelde.

3. In afwijking van het eerste lid, worden in dit besluit onder elektrotechnische produkten niet verstaan:

a. toestellen, voorwerpen en materialen welke naar hun aard bestemd zijn om te worden gebruikt:

1. als onderdeel van een personen- of goederenlift;
 2. op schepen, in vliegtuigen of bij de spoorwegen;
 3. in een omgeving waar ontploffingsgevaar bestaat;
- b. elektriciteitsmeters;
- c. spanninggevers van schrikdraadinstallaties.

Artikel 2

1. Het is verboden elektrotechnische produkten te verhandelen, die niet voldoen aan de eisen gesteld bij of krachtens dit besluit.

2. Het is verboden elektrotechnische produkten te verhandelen anders dan met inachtneming van de voorschriften bij of krachtens dit besluit gesteld met betrekking tot het bezigen van vermeldingen.

Artikel 3

1. Elektrotechnische produkten moeten, overeenkomstig de regels van goed vakmanschap die in de Europese Economische Gemeenschap gelden, zodanig zijn vervaardigd dat zij bij juiste installatie, gebruik overeenkomstig hun bestemming en degelijk onderhoud geen gevaar opleveren voor personen, huisdieren of goederen. Zij moeten daartoe ten minste voldoen aan de in de bijlage bij dit besluit opgenomen eisen.

2. Onze Minister kan, gehoord de Adviescommissie Warenwet, met betrekking tot de in artikel 1, eerste lid, onder a, 3° bedoelde en de krachtens artikel 1, tweede lid, aangewezen voorwerpen en materialen de in het eerste lid gestelde eisen nader uitwerken.

Artikel 4

1. Een elektrotechnisch produkt wordt vermoed te voldoen aan het bepaalde bij of krachtens artikel 3 indien:

a. het voldoet aan de veiligheidseisen van de daartoe door Onze Minister, gehoord de Adviescommissie Warenwet, aan te wijzen normen, bedoeld in artikel 5 van de richtlijn;

b. het, voor zover geen normen als onder a bedoeld zijn aangewezen, voldoet aan de daarop van toepassing zijnde veiligheidsvoorschriften van de Internationale Commissie voor de keuring van elektrisch materiaal (IECEE) of van de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC), die overeenkomstig artikel 6 van de richtlijn in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen zijn bekendgemaakt;

c. het, voor zover geen normen als onder a bedoeld zijn aangewezen en geen veiligheidsvoorschriften als onder b bedoeld zijn bekend gemaakt, voldoet aan de veiligheidseisen van de door Onze Minister, gehoord de Adviescommissie Warenwet, daartoe aan te wijzen normen, bedoeld in artikel 7 van de richtlijn.

2. De in het eerste lid genoemde aanwijzingen worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 5

1. Een elektrotechnisch produkt, voorzien van een keurmerk of certificaat als bedoeld in artikel 10 van de richtlijn, wordt vermoed in overeenstemming met artikel 4, eerste lid, onder a, b of c, te zijn vervaardigd.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een elektrotechnisch produkt, voorzien van een verklaring door de fabrikant, dat het produkt is vervaardigd in overeenstemming met artikel 4, eerste lid, onder a, b of c.

Artikel 6

1. Onze Minister wijst de instellingen aan die:

a. bevoegd zijn deel te nemen aan de vaststelling van normen als bedoeld in artikel 5 van de richtlijn;

b. bevoegd zijn rapporten op te stellen en adviezen uit te brengen als bedoeld in artikel 8, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 9, derde lid, van de richtlijn;

c. bevoegd zijn keurmerken en certificaten van overeenstemming als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de richtlijn op te stellen en af te geven.

2. De in het eerste lid bedoelde aanwijzingen worden in de Nederlandse Staatscourant bekend gemaakt.

Artikel 7

Het Elektriciteitsbesluit (Stb. 1968, 493) en het Elektriciteitsbesluit 1976 (Stb. 1976, 75) worden ingetrokken.

Artikel 8

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, met dien verstande dat het gedurende een termijn van twaalf maanden na die datum niet geldt met betrekking tot elektrotechnische produkten als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a, 3°.

2. Dit besluit kan worden aangehaald als Warenwetbesluit elektrotechnische produkten.

Lasten en bevelen dat dit besluit en de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 6 juli 1992

Beatrix

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Uitgegeven de *drieëntwintigste* juli 1992

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en cultuur.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 11 augustus 1992, nr. 153.

Algemeen

Bij koninklijk besluit van 20 juli 1989 (Stb. 331) is de ministeriële verantwoordelijkheid voor de veiligheid en de daarmee verband houdende deugdelijkheid en doelmatigheid van apparatuur bij het gebruik waarvan elektriciteit of gas wordt gebezigd, met ingang van 1 november 1989 van de Minister van Economische Zaken overgedragen aan de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Hiermee zijn ook de regelingen op basis van artikel 12 van de Elektriciteitswet (Stb. 1938, 523) betreffende de veiligheid van elektrotechnische produkten tot de eerste verantwoordelijkheid van de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur gaan behoren. Het gaat daarbij op de eerste plaats om het Elektriciteitsbesluit (Stb. 1953, 215) en het Elektriciteitsbesluit 1976 (Stb. 1976, 75). Laatstgenoemd besluit geeft uitvoering aan de E.E.G.-richtlijn 73/23/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen (PbEG L 77), de zogenaamde «Laagspanningsrichtlijn».

Op de tweede plaats is op basis van die besluiten een aantal ministeriële regelingen tot stand gekomen, o.m. houdende de aanwijzing van veiligheidsnormen en de aanwijzing van het Nederlands Elektrotechnisch Comité (NEC) als bevoegde instelling om voor Nederland deel te nemen aan de vaststelling van de geharmoniseerde normen en de NV tot Keuring van Elektrotechnische Materialen (KEMA) als bevoegde instelling tot het opstellen van rapporten, het uitbrengen van adviezen en vaststellen van keurmerken en certificaten van overeenstemming.

Het onderhavige besluit strekt ertoe het in bovengenoemde besluiten en ministeriële regelingen op basis van de Elektriciteitswet geregelde, over te doen gaan naar een warenwettelijke basis, teneinde te komen tot wenselijke samenhang in de regelgeving. Tevens kan de Minister van WVC (als eerstverantwoordelijke voor de Warenwet) aldus een uniform beleid voeren inzake de veiligheid van produkten, vallende onder zijn beleidsverantwoordelijkheid. De Warenwet regelt in het algemeen de veiligheid van produkten in de handelsfase. Overigens wordt met nadruk gewezen op artikel 12, tweede lid, van de Elektriciteitswet; de in die bepaling neergelegde voorrang van regelgeving op het gebied van de arbeidsbescherming terzake, wordt door de genoemde overgang onverlet gelaten.

Het besluit treedt in de plaats van het Elektriciteitsbesluit en het Elektriciteitsbesluit 1976 en voegt deze als het ware ineen.

De reikwijdte van dit besluit is echter ruimer dan die van de genoemde besluiten tezamen. Zo voorziet dit besluit tevens in een regeling betreffende elektrische installaties in of bestemd voor caravans, plezierboten en andere roerende goederen. Deze installaties zijn elektrotechnische produkten in de zin van dit besluit.

Het besluit maakt in beginsel voor alle elektrotechnische produkten vallend onder de reikwijdte van het besluit, het in de «Laagspanningsrichtlijn» neergelegde regiem van toepassing.

Dit regiem houdt in zijn hoofdlijnen het volgende in:

- elektrotechnische produkten dienen, willen zij verhandeld mogen worden, te voldoen aan de algemene veiligheidseis zoals verwoord in artikel 2 van de richtlijn (artikel 3 van het besluit);
- deze algemene eis wordt in de bijlage I van de richtlijn geconcretiseerd in een aantal elementen van de veiligheid van elektrotechnische produkten;

– indien elektrotechnische produkten zijn vervaardigd overeenkomstig de door de richtlijn vermelde normen, worden zij vermoed te voldoen aan de algemene veiligheidseis, waarbij het hier gaat om een weerlegbare status; dit houdt in dat de overheid in het kader van haar toezichthoudende en opsporingstaken de mogelijkheid heeft het tegendeel aan te tonen. Vervaardigen in overeenstemming met genoemde normen is niet verplicht;

– keuring is ingevolge het bovenstaande niet meer verbindend voor te schrijven voor elektrotechnische produkten, vallend onder het toepassingsgebied van de richtlijn;

– door middel van certificering op vrijwillige basis of het afgeven van een fabrikantenverklaring, ontstaat voor elektrotechnische produkten het vermoeden dat zij voldoen aan de door de richtlijn vermelde normen.

De voor medische hulpmiddelen en voor contactdozen en contactstoppen voor huishoudelijk gebruik geldende systematiek van regelgeving ingevolge het Elektriciteitsbesluit komt derhalve te vervallen. Door het onderhavige besluit zal deze systematiek voor die produkten worden vervangen door de systematiek van de «Laagspanningsrichtlijn».

Deze keuze wordt ingegeven door de gedachte dat in het kader van het streven, te komen tot samenhang in de regelgeving en een uniform beleid inzake de veiligheid van produkten, er geen aanleiding bestaat het bestaande onderscheid in regelgeving ten aanzien van contactstoppen en -dozen en medische hulpmiddelen enerzijds en elektrotechnische produkten die vallen onder het Elektriciteitsbesluit 1976 anderzijds, te handhaven.

Daarbij zij opgemerkt dat voor contactdozen en contactstoppen inmiddels bij ministeriële regeling van 2 maart 1989 (Stcrt. 1989, 67) ook is gekozen voor de aanwijzing van normen, waaraan het voldoen het vermoeden van overeenstemming met de veiligheidseisen van het Elektriciteitsbesluit oplevert.

Artikelsgewijs

Artikel 1

De in het eerste lid opgenomen definitie van het begrip elektrotechnische produkten wijkt af van de definities die worden gehanteerd in het Elektriciteitsbesluit en het Elektriciteitsbesluit 1976. Voor wat betreft het gestelde onder 1° en 2° beperkt deze afwijking zich tot een van redactionele aard. De nieuwe bewoording beoogt meer duidelijkheid te verschaffen inzake de reikwijdte van het besluit en sluit tevens beter aan op de terminologie van de Warenwet. Zo wordt thans duidelijk aangegeven dat spanningsmeters onder de werking van het besluit vallen.

Onder 3° vindt een uitbreiding van de reikwijdte van onderhavig besluit ten opzichte van het Elektriciteitsbesluit en het Elektriciteitsbesluit 1976 plaats. Elektrische installaties aanwezig in een roerend goed dan wel daarvoor bestemd, zijn elektrotechnische produkten in de zin van dit besluit. Met deze uitbreiding wordt beoogd uitvoering te geven aan de bij koninklijk besluit van 20 juli 1989 eveneens aan de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur overgedragen verantwoordelijkheid voor de veiligheid van elektrische installaties (Stb. 1989, 331).

Ingevolge het tweede lid kan de minister produkten aanwijzen die tevens elektrotechnisch produkt in de zin van dit besluit zullen zijn. Het betreft hier bij voorbeeld produkten waarbij geen elektrische energie wordt gebezigd maar die wel toegepast worden in nominale spanningscircuits als in het eerste lid, onder a, 1°, zoals kinderveilige contactdoosbeschermers.

Een andere in dit verband te noemen categorie produkten betreft

armaturen, lampjes en keltjes en andere onderdelen, vaak afzonderlijk verhandeld, van halogeenvverlichting. Deze verlichting functioneert door tussenkomst van een transformator in de regel op een lagere nominale spanning dan aangegeven in het eerste lid, onder a, 1°, en is dientengevolge niet een elektrotechnisch produkt volgens dat lid. Gebleken is echter dat halogeenvverlichting onder omstandigheden tot een zodanige hitteontwikkeling aanleiding kan geven, met name bij inbouw in plafonds en dergelijke, dat de brandveiligheid in het geding kan komen.

Veiligheidsvoorschriften met betrekking tot – onderdelen van – deze verlichting werden in het verleden dan ook node gemist. Voor deze produktgroep bestaan reeds Europese normen. Door de in het tweede lid gecreëerde aanwijzingsbevoegdheid van de minister zal het mogelijk zijn dit besluit van toepassing te verklaren op deze produktgroepen en ook in de toekomst snel te reageren op technische innovaties op elektrotechnisch gebied, die niet onder de definities van het eerste lid vallen, maar wel veiligheidsrisico's met zich brengen, die tot regelgeving nopen.

In het derde lid is opgenomen een lijst van elektrotechnische produkten die niet vallen onder de reikwijdte van dit besluit. In onderdeel a, ten tweede, zijn bedoeld gespecialiseerde elektrotechnische produkten, specifiek bestemd voor de lucht- en scheepvaart dan wel het treinverkeer. Niet bedoeld zijn de elektrotechnische produkten die zonder daarvoor specifiek bestemd te zijn, worden toegepast in pleziervaartuigen.

Met de onder b genoemde electriciteitsmeters zijn bedoeld de kWh-meters aan de hand waarvan de kosten voor de verbruikte electriciteit door de energiebedrijven worden vastgesteld.

Artikel 2

In dit artikel zijn de verbodsbepalingen neergelegd.

Ingevolge dit artikel is het verboden elektrotechnische produkten te verhandelen die niet in overeenstemming zijn met het bepaalde in de hierna volgende bepalingen van het besluit. In het eerste en tweede lid wordt daarbij overeenkomstig de Warenwet onderscheid gemaakt tussen bepalingen welke eisen stellen aan de uitvoering, eigenschappen en hoedanigheid van het produkt en bepalingen inzake te bezigen vermeldingen.

Artikel 3

In het eerste lid wordt een algemene veiligheidseis gesteld aan elektrotechnische produkten, waaraan zij te allen tijde moeten voldoen om verhandeld te mogen worden. In de bijlage bij het besluit zijn de belangrijkste elementen van deze eis, ter nadere invulling en aldus ter verduidelijking ervan, opgesomd. Het gaat hier om een niet-limitatieve opsomming. Uit de tekst van de tweede volzin van het eerste lid vloeit voort dat het voldoen aan die elementen noodzakelijk is, maar niet zonder meer voldoende, om te voldoen aan de in de eerste volzin genoemde algemene veiligheidseis. Wellicht ten overvloede zij er op gewezen dat ook voor de in de bijlage opgenomen eisen geldt, dat de mate waarin zij – ook in hun onderlinge samenhang – bij de vervaardiging van een produkt zijn opgevolgd, bepalend is voor de vraag of een produkt als veilig kan worden aangemerkt.

In het tweede lid wordt de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur de bevoegdheid gegeven ten aanzien van elektrotechnische produkten die niet vallen onder de reikwijdte van de «Laagspanningsrichtlijn» en derhalve niet geharmoniseerd zijn, nadere eisen te stellen. Deze delegatiebepaling komt tegemoet aan de benodigde flexibiliteit om tot produktveiligheidswetgeving met betrekking tot de hier bedoelde

elektrotechnische produkten te komen daar waar technische innovaties en de daaruit voortvloeiende eventuele risico's dat vereisen.

Artikel 4

Dit artikel geeft diegenen die elektrotechnische produkten wensen te verhandelen, een handvat voor wat betreft het in het artikel 3 gestelde. Produkten, vervaardigd in overeenstemming met de veiligheidseisen van de in artikel 4 bedoelde normen, worden vermoed te voldoen aan de eisen, gesteld bij of krachtens artikel 3.

Dat het hier om niet meer dan een vermoeden kan gaan, vloeit onder andere voort uit het karakter van normen, welke per definitie een tijdelijk en dus achterhaalbaar niveau van veiligheid inhouden. Op deze plaats zij herhaald, dat het vervaardigen van de produkten in overeenstemming met bedoelde normen niet verplicht is.

Een fabrikant kan besluiten een produkt naar eigen veiligheidsinzicht te vervaardigen, waarbij de in artikel 3 genoemde belangrijkste kenmerken van veiligheid hem tot leidraad kunnen dienen.

Het op basis van het Elektriciteitsbesluit 1976 door de Minister van Economische Zaken in te stellen college van technisch deskundigen wordt door deze bepaling vervangen door de Adviescommissie Warenwet.

Artikel 5

Elektrotechnische produkten, voorzien van een keurmerk of certificaat als bedoeld in artikel 10 van de «Laagspanningsrichtlijn», worden vermoed te zijn vervaardigd in overeenstemming met de in artikel 4 van dit besluit aangeduide normen. Het moge derhalve duidelijk zijn, dat die keurmerken en certificaten niet gezien mogen worden als garanties dat het produkt in kwestie voldoet aan de algemene veiligheidseis van artikel 3.

In het kader van het toezicht op de naleving van dit besluit vervullen de keurmerken en certificaten een belangrijke rol. Hiervan voorziene produkten worden vermoed in overeenstemming te zijn met de in artikel 4 genoemde normen. In het algemeen mag er dan ook van worden uitgegaan dat deze produkten in beginsel veilig zijn in de zin van artikel 3. Een en ander neemt niet weg dat het hier voor de toezichthoudende dienst om een weerlegbaar vermoeden handelt. In het kader van de uitoefening van haar toezichthoudende en opsporingstaak kan de dienst wel degelijk tegen produkten optreden indien wordt vermoed dat bedoelde produkten, ondanks het feit dat zij voorzien zijn van een keurmerk of certificaat, niet voldoen aan de algemene veiligheidseis van artikel 3.

Het bovenstaande is van overeenkomstige toepassing op verklaringen van de fabrikant dat diens produkt in overeenstemming is met de in artikel 4 van dit besluit bedoelde normen. De «Laagspanningsrichtlijn» geeft zelf geen nadere invulling aan wat onder een dergelijke verklaring precies moet worden verstaan. In het besluit van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 13 december 1990 (PbEG L 380) inzake te gebruiken conformiteits-beoordelingsprocedures is tevens het begrip fabrikantenverklaring van overeenstemming te vinden. Het besluit gaat ervan uit dat een dergelijke verklaring ten minste onderbouwd zou moeten zijn door een bij de in de Gemeenschap gevestigde fabrikant of gemachtigde, dan wel, indien geen van beide in de Gemeenschap is gevestigd, bij de importeur in de Gemeenschap, aanwezig technisch dossier. Dit dossier bevat kenmerkende eigenschappen van ontwerp en productie van het produkt in kwestie. Het besluit van de Raad gaat er met andere woorden van uit dat de bedoelde verklaring slechts waarde

kan hebben indien deze verklaring is terug te voeren op een technisch dossier. De «Laagspanningsrichtlijn» kent in dit verband geen verplichting tot het voorhanden hebben van een dergelijk dossier. Toch ligt het in de rede gezien het bovenstaande, en zal de fabrikant in het kader van het toezicht en de opsporing er belang bij hebben, dat dat dossier voorhanden is bij genoemde personen, indien gebruik wordt gemaakt van de fabrikantenverklaring.

Artikel 6

Door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur zal voor wat betreft onderdeel a het Nederlands Elektrotechnisch Comité (N.E.C.) worden aangewezen en voor wat betreft de onderdelen b en c de N.V. tot Keuring van Elektrotechnische Materialen (KEMA). Deze aanwijzingen houden een overname in van de door de Minister van Economische Zaken op basis van artikel 5 van het Elektriciteitsbesluit 1976 gedane aanwijzingen (Stcrt. 1976, 244).

De in verband met laatstgenoemde aanwijzingen getroffen regeling met de KEMA, inhoudende dat zij haar keurmerk alleen zal verlenen en certificaten van overeenstemming alleen zal afgeven voor produkten die aan de eisen van het Elektriciteitsbesluit 1976 voldoen, zal worden vervangen door een soortgelijke regeling, waarin zal worden verwezen naar de eisen van het onderhavige besluit.

Artikel 7

De bestaande besluiten op het gebied van de veiligheid van elektrotechnische produkten, gebaseerd op de Elektriciteitswet, worden ingetrokken. Hiermee vervallen tevens de regelingen van de Minister van Economische Zaken op basis van deze besluiten (Beschikking keuring elektrotechnische produkten 1964, Stcrt. 1964, 18; Beschikking eisen en keuring stopcontacten 1970, Stcrt. 1970, 32; Beschikking vrijstelling incomplete snoertoestellen, Stcrt. 1971, 201; Beschikking invoer elektrotechnische produkten, Stcrt. 1959, 149; Beschikking aanwijzing NEC en KEMA, Stcrt. 1976, 244; Beschikking aanwijzing normen, Stcrt. 1977, 67). Voor de materie welke door deze regelingen wordt beheerst, worden, voor zover nodig en daarin door het voorliggende besluit niet reeds is voorzien, door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur maatregelen getroffen. Deze maatregelen, waaronder de aanwijzing van de KEMA en het NEC alsmede de aanwijzing van de normen bedoeld in artikel 4, zullen in feite een overname van de inhoud van de regelingen van de Minister van Economische Zaken inhouden.

Artikel 8

Daar dit besluit veiligheidseisen introduceert voor elektrische installaties, bestemd voor dan wel aanwezig in een roerend goed, is ten aanzien van deze installaties voorzien in een overgangstermijn van inwerkingtreding van twaalf maanden na publikatie van het besluit. Voor het overige brengt het onderhavige besluit geen inhoudelijke wijziging met zich.

Dit besluit is aan de hand van de relevante vragen van de beknopte vragenlijst opgenomen in het Besluit Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur, getoetst op dereguleringsaspecten. Uit deze toetsing is gebleken dat tegen het besluit geen bezwaren bestaan vanuit dereguleringsoogpunt. Het besluit levert daarentegen zelfs een bijdrage aan de deregulering, nu het de weg vrijmaakt voor intrekking van de Elektriciteitswet (Stb. 1938, 523) en – doordat het de besluiten op basis van die wet samenvoegt – de overzicht-

telijkheid van de regelgeving inzake de veiligheid van elektrotechnische producten wordt verbeterd.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

Bijlage behorende bij het Warenwetbesluit elektrotechnische produkten

De in artikel 3, eerste lid, van het Warenwetbesluit electrotechnische produkten, bedoelde eisen zijn:

- a. gegevens waarvan de kennis voor een juist en veilig gebruik (waaronder onderhoud) van het produkt noodzakelijk is, moeten duidelijk en in de Nederlandse taal zijn aangegeven op het produkt of, indien dat niet mogelijk is, op een daarbij gevoegde instructie;
- b. een aanduiding van de fabrikant of degene die het produkt, al dan niet in Nederland, in de handel brengt, moet duidelijk en in de Nederlandse taal zijn aangebracht op het produkt of, indien dat niet mogelijk is, op de verpakking daarvan;
- c. het produkt en zijn onderdelen moeten zodanig zijn vervaardigd, dat zij veilig en behoorlijk kunnen worden aangesloten en geïnstalleerd;
- d. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud moeten gevaar voor letsel of schade ten gevolge van onvrijwillige aanraking van onderdelen die bestemd zijn om onder spanning te staan of stroom te geleiden, alsmede de mogelijkheid van het onder spanning raken of stroom geleiden van niet daartoe bestemde onderdelen zijn uitgesloten;
- e. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud mogen geen temperaturen, lichtbogen of stralingen optreden, die gevaar zouden veroorzaken;
- f. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud moet afdoende bescherming bestaan tegen gevaren van niet-elektrische aard, die volgens de ervaring van die produkten kunnen uitgaan;
- g. de isolatie moet berekend zijn op de bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud te verwachten elektrische spanningen en belastingen en mechanische krachten;
- h. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud moeten zij voldoende bestand zijn tegen te verwachten uitwendige mechanische krachten;
- i. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud moeten zij voldoende bestand zijn tegen te verwachten uitwendige niet-mechanische invloeden;
- j. bij gebruik overeenkomstig de bestemming en voldoende onderhoud moet gevaar ten gevolge van voorzienbare overbelasting zijn uitgesloten.

Mij bekend,

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons